

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého **J. H.**, narodeného X., bývajúceho u matky, zastúpeného Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Trebišov, a **P. H.**, narodeného X., bývajúceho u matky, detí otca **J. H.**, bývajúceho v L., zastúpeného JUDr. V. V., advokátkou so sídlom v T., a matky **E. H.**, bývajúcej v T., **o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom**, vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 8 P 520/2005, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 17. septembra 2009 sp. zn. 7 CoP 312/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trebišov rozsudkom z 30. júla 2008 č.k. 8 P 520/2005-172 upravil styk otca s maloletými deťmi P. a J. H. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s nimi dvakrát v mesiaci, a to druhú sobotu v mesiaci v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. a v štvrtú nedeľu v mesiaci v čase od 9.00 do 18.00 hod. V prevyšujúcej časti návrh otca na úpravu styku súd zamietol. Matke maloletých uložil povinnosť deti pripraviť na styk a v stanovený čas ich odovzdať otcovi.

Na odvolanie matky Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 17. septembra 2009 sp. zn. 7 CoP 312/2008 napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o úprave styku otca s P. H., narodeným X. a konanie v tejto časti zastavil. Napadnutý rozsudok vo výroku o úprave styku otca s maloletým J. H. zmenil tak, že návrh otca na úpravu styku s ním zamietol. Výrok

rozsudku o zrušení napadnutého rozhodnutia a zastavení konania vo vzťahu k P. H. odôvodnil odvolací súd poukázaním na to, že P. H. nadobudol plnoletosť. Zmenu napadnutého rozhodnutia a zamietnutie návrhu na úpravu styku s J. H. odôvodnil tým, že maloletý pri opätovnom vypočutí opakovane a jednoznačne deklaroval svoj absolútne odmietavý vzťah k otcovi.

Proti zmeňujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na úpravu styku s maloletým J. H., podal otec dovolanie. Namietal, že v konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. c/ O.s.p., lebo v odvolacom konaní bolo rozhodnuté bez účasti kolízneho opatrovníka ustanoveného maloletému J. H.. Ďalej namietal, že výsluch maloletého J. vykonal odvolací súd podľa § 100 ods. 3 O.s.p. bez účasti kolízneho opatrovníka a v prítomnosti oboch rodičov. V ostatnej časti svojho dovolania namietal, že rozhodnutie súdu o zamietnutí jeho návrhu je nesprávne, lebo ako otec má právo stykať sa maloletým J. a úprava styku s ním by prospela rozvoju ich vzájomného vzťahu.

Matka sa k dovolaniu písomne nevyjadrila. Kolízny opatrovník sa stotožnil s rozhodnutím odvolacieho súdu a dodal, že styk otca s maloletým dieťaťom realizovaný v rozpore s vôľou maloletého neprosieva priaznivému vývinu dieťaťa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti zmeňujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté v konaní o úpravu styku otca s maloletými deťmi podľa § 36 ods. 1 v spojitosti s § 25 zákona č. 36/2005 Z.z o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“).

Právna úprava dovolacieho konania vo všeobecnosti pripúšťa podanie dovolania proti zmeňujúcemu rozsudku (§ 238 ods. 1 O.s.p.), v ustanovení § 238 ods. 4 O.s.p. ale upravuje

výnimku z tejto všeobecnej zásady a z dovolacieho prieskumu vyčleňuje určité veci, v prípade ktorých nie je dovolanie prípustné, a to ani vtedy, ak by smerovalo proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu.

Podľa § 238 ods.4 O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených zákonom o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení.

V preskúmvanej veci podal otec návrh na úpravu styku s jeho maloletými deťmi v zmysle § 25 a 36 zákona o rodine; nešlo teda o žiaden z prípadov uvedených v § 238 ods. 4 O.s.p., v ktorých je dovolanie prípustné. Prípustnosť dovolania otca preto z ustanovenia § 238 O.s.p. nemožno vyvodit'.

V súlade s § 242 O.s.p. a so zreteľom na obsah dovolania dovolací súd skúmal, či prípustnosť dovolania nevyplýva z § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ existenciu procesných vád konania v zmysle § 237 písm. a/, b/, d/ až g/ O.s.p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Otec namietol existenciu procesnej vady konania v zmysle § 237 písm. c/ O.s.p.

Zo spisu vyplýva, že súd prvého stupňa maloletému J. ustanovil Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Trebišov za tzv. kolízneho opatrovníka (č.l. 20 spisu). Súdom ustanovený kolízny opatrovník bol zástupcom tohto maloletého v konaní a povinnosti zástupcu aj plnil. Vyjadril sa k návrhu otca a k dôsledkom úpravy styku otca s maloletým J.. Kolízny

opatrovník bol prítomný na súdnych pojednávaniach 8. marca 2006 a 31. januára 2007, zisťoval pomery maloletého a rodičov, o svojich zisteniach podával súdu správy (č.l. 11, 19, 20, 45 a 187 spisu). Procesne pôsobil aj v odvolacom konaní, v priebehu ktorého sa vyjadril k odvolaniu matky, písomne oboznámil súd so stanoviskom k predmetu konania a ospravedlnil svoju neúčast' na odvolacom pojednávaní (č.l. 190 a 202 spisu). Sama neprítomnosť kolízneho opatrovníka maloletého na pojednávaní neznamená, že by maloletý J. nebol v občianskom súdnom konaní riadne zastúpený. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že otec neopodstatnene namieta existenciu procesnej vady v zmysle § 237 písm. c/ O.s.p.

K námietke, že dovolací súd vypočul maloletého J. bez prítomnosti kolízneho opatrovníka a za účasti oboch rodičov, dovolací súd uvádza, že v zmysle § 100 ods. 3 O.s.p. je na úvahe súdu, ako bude zisťovať názor maloletého dieťaťa, ktoré je schopné svoj názor samostatne vyjadriť. Odvolacím súdom zvolený spôsob zisťovania názoru maloletého sa nepriečil tomuto ustanoveniu.

Keďže prípustnosť dovolania otca nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

O nepriznaní náhrady trov dovolacieho konania účastníkom konania rozhodol dovolací súd podľa 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 1. marca 2011

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková